



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: M. K.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2018 sp. zn. SZ/MPSV-2018/172118-923,
č. j. MPSV-2018/181406-923, o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 9. 2018 sp. zn. SZ/MPSV-2018/172118-923, č. j. MPSV-2018/181406-923 žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 29. 6. 2018, č. j. 999917/18/OT, kterým nebyla žalobkyni přiznána dávka

Shodu s prvopisem potvrzuje

státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 4. 2018. Toto rozhodnutí odůvodnil Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě tím, že žalobkyně není nájemcem bytu č. X na adrese A. 1681/2 v O.-Z., jelikož nájemní vztah k tomuto bytu skončil dne 30. 11. 2016. Žalovaný toto rozhodnutí změnil tak, že text výroku tohoto rozhodnutí „§ 24“ nahradil textem: „§ 61 odst. 2“ a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. K tomu žalovaný uvedl, že nepřiznání příspěvku na bydlení žalobkyni bylo v souladu s právními předpisy. Pokud však správní orgán I. stupně v rozhodnutí uvedl nesplnění podmínky ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), pak tuto skutečnost žalovaný nijak nezpochybnil. Žalobkyně však nesplnila povinnost uloženou jí v písemné výzvě podle ust. § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, a proto jí požadovaná dávka nebyla přiznána podle tohoto zákonného ustanovení.

2. Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, v níž namítala, že se napadené rozhodnutí opírá o nepravdivé důkazy a že nerespektuje podmínky zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o státní sociální podpoře. Domnívá se, že řádně osvědčila trvání nájemního vztahu k předmětnému bytu č. X na ulici A. 1681/2 v O.-Z. dle ust. § 24 zákona o státní sociální podpoře, což dokládá potvrzením o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, podle kterého je nájemní smlouva uzavřena na dobu určitou na dvanáct měsíců, tedy do 30. 11. 2017. Dále žalobkyně namítala, že zásilka x je podstatná pro posouzení lhůty k vyklizení bytu, přičemž tvrdí, že podle webových stránek České pošty – sledování zásilek byla tato zásilka uložena dne 20. 2. 2017, avšak k jejímu doručení došlo až dne 4. 3. 2017, kdy si ji vyzvedla.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. K nařízenému jednání krajského soudu dne 22. 8. 2019 se žalobkyně nedostavila. Bezprostředně před tímto jednáním sdělila, že je v pracovní neschopnosti, má plánované vyšetření a také jí nebyl ustanoven právní zástupce do dne nařízení jednání. Zároveň požádala, aby jí zástupce z řad advokátů byl pro toto řízení ustanoven. Z uvedených důvodů žádala o odročení tohoto jednání. Svoji neúčast své údajné pracovní neschopnosti nějak nedoložila žádným lékařským vyjádřením, že by z důvodu zdravotního stavu byla účasti na nařízeném jednání neschopna. Krajský soud proto v této části vyhodnotil její žádost o odročení jednání jako nedůvodnou. Pakliže žalobkyně uvedla, že jí dosud nebyl ustanoven právní zástupce a že o jeho ustanovení žádá, musí krajský soud připomenout, že usnesením ze dne 4. 1. 2019 č. j. 18 Ad 39/2018-11 žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl její návrh, aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Současně žalobkyni vyzval, aby ve stanovené lhůtě předložila žalobou napadené rozhodnutí. Na tuto výzvu žalobkyně reagovala tak, že napadené rozhodnutí žalovaného soudu po dobu celého řízení nepředložila a proti výroku o neustanovení zástupce z řad advokátů podala kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 3. 2019 č. j. 10 As 35/2019-30 zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 4. 2019, a krajský soud proto o opakované žádosti žalobkyně již nerozhodoval. Podle ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) proto jednal krajský soud v nepřítomnosti žalobkyně.

5. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 9. 2018 sp. zn. SZ/MPSV-2018/172118-923, č. j. MPSV-2018/181406-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě sp. zn. 25196-18-OT, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018-285, výzvou k vyklizení bytu vyhotovenou Statutárním městem Ostrava, městský obvod Ostrava-Jih – úřad městského obvodu adresovanou žalobkyni ze dne 13. 2. 2017, informací České pošty k zásilce x, nájemní smlouvou uzavřenou mezi Statutárním městem Ostrava, městský obvod Ostrava-Jih a žalobkyní ze dne 24. 11. 2014, potvrzením o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016 a ze dne 25. 11. 2015 vydaným žalobkyni odborem bytového a ostatního hospodářství Úřadu městského obvodu Ostrava-Jih, žádostí o zpřístupnění bytu adresovaným žalobkyni ze dne 25. 1. 2017 a upozorněním k odstranění závadného chování a dodržování platného a účinného domovního řádu adresovaným rovněž žalobkyni odborem bytového a ostatního hospodářství Úřadu městského obvodu Ostrava-Jih a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
6. Ze správního spisu Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě krajský soud zjistil, že jeho součástí je žádost žalobkyně o příspěvek na bydlení ze dne 23. 4. 2018 s tím, aby jí byl přiznán od 1. 4. 2018. Přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 27. 4. 2018 byla žalobkyně vyzvána, aby se podle ust. § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře osobně dostavila k sepsání protokolu ohledně platnosti nájemní smlouvy a doložila do osmi dnů požadované skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu. V této výzvě byla žalobkyně upozorněna, že pokud v ní uvedené povinnosti nesplní, může jí být výplata dávky zastavena, dávka odejmuta nebo nepřiznána. Tuto výzvu žalobkyně prokazatelně převzala oproti vlastnoručnímu podpisu dne 5. 5. 2018, podle obsahu správního spisu však na ni vůbec nereagovala. Přípisem ze dne 5. 6. 2018 vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobkyni o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Této možnosti, jak vyplynulo ze správního spisu, žalobkyně nevyužila. Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava na to vydal rozhodnutí ze dne 29. 6. 2018, kterým žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 4. 2018 nepřiznal podle ust. § 24 zákona o státní sociální podpoře. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a o tomto odvolání, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Podle ust. § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn.
8. V projednávané věci bylo prokázáno, že žalobkyně nesplnila povinnosti uvedené ve výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 27. 4. 2018 ve stanovené lhůtě osmi dnů od jejího

doručení. Této výzva ji byla doručena dne 5. 5. 2018. Žalobkyně se však ke správnému orgánu nedostavila k sepsání protokolu ohledně platnosti nájemní smlouvy k předmětnému bytu ani nedoložila požadované skutečnosti rozhodné pro posouzení nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení. Ve výzvě mj. byla řádně poučena, že pokud nesplní povinnosti v ní uvedené, nebude jí požadovaná dávka přiznána. Vznikl tak důvod pro zamítnutí žádosti žalobkyně o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 1. 4. 2018 a žalovaný proto nepochybil, když změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v tom, že se žádost žalobkyně o tuto dávku zamítá podle výše citovaného ustanovení § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře namísto podle ust. § 24 téhož zákona.

9. Pro úplnost krajský soud dodává, že z listinných důkazů předložených žalovaným v průběhu tohoto řízení a z projednávaných dřívějších věcí žalob žalobkyně bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213 byla žalobkyni uložena povinnost vyklidit byt č. 6 nacházející se ve třetím podlaží stavby – objekt k bydlení s č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. x, obec x, zapsaného na LV č. X, adresní místo A. 1681/2, O. a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku se uvádí nájemní smlouva ze dne 24. 11. 2014, podle které Statutární město Ostrava – Městský obvod Ostrava-Jih přenechal žalobkyni předmětný byt na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015. Pod bodem 3.3 této smlouvy bylo ujednáno, že pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit a pronajímatel písemně nevyzve nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujednáán na tutéž dobu, na jakou byl ujednáán dříve; smluvní strany se v rámci smluvní volnosti dohodly, že ust. § 2285 občanského zákoníku nebude použito. V odůvodnění rozsudku se dále uvádí výše uvedená výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 a to, že zásilka obsahující tuto výzvu k vyklizení bytu byla uložena na poště dle doručenky 17. 2. 2017 a žalobkyni byla osobně vyzvednuta dne 4. 3. 2017. Okresní soud provedl důkaz výpisem pošty o doručování této zásilky, ze kterého zjistil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 15. 2. 2017, uložena byla dne 20. 2. 2017 a dodána dne 4. 3. 2017. V řízení tedy bylo prokázáno, že nájemní smlouva k předmětnému bytu byla uzavřena dne 24. 11. 2014 na dobu určitou do 30. 11. 2015 a dle ujednání 3.3 v této smlouvě byl nájemní poměr prodloužen do 30. 11. 2016. Pro obnovení nájemního poměru bylo podstatné, zda byla žalobkyni výzva k vyklizení bytu doručena ve sjednané tří měsíční lhůtě, tedy do konce února 2017. Žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu výzvou ze dne 13. 2. 2017. Co se týče doručení této výzvy, dle Okresního soudu v Ostravě se provedené důkazy rozcházejí v tom, zda byla tato zásilka doručována na poště dne 17. 2. 2017, jak vyplývá z doručenky nebo dne 20. 2. 2017, jak vyplývá z elektronického záznamu pošty a dále v tom, zda si ji žalobkyně fyzicky převzala dne 4. 3. 2017 (podle elektronického záznamu pošty) nebo až dne 14. 3. 2017 (podle doručenky). V tomto směru okresní soud již žádné dokazování neprováděl, neboť zásilka obsahující výzvu k vyklizení bytu byla doručena do dispozice žalobkyně a uložena na poště v únoru 2017 a žalobkyně si ji fakticky vyzvedla až v březnu 2017. Za datum doručení výzvy je nutno považovat únor 2017, neboť v této době se zásilka dostala do dispozice žalobkyně, která objektivně měla možnost si ji od pošty převzít a seznámit se s ní a pokud tak učinila později, jde toto prodlení k její tíži. Okresní soud vyhodnotil žalobu jako důvodnou za situace, kdy nájemní vztah mezi účastníky skončil uplynutím

sjednané doby nájmu a kdy v souladu se smlouvou byla žalobkyně ve sjednané lhůtě vyzvána k vyklizení bytu, užívá předmětný byt zcela bez právního důvodu. O odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018-285, z něhož bylo zjištěno, že jím byl potvrzen shora citovaný rozsudek Okresního soudu v Ostravě vyjma lhůty k vyklizení, kdy se mění tak, že lhůta k vyklizení se stanoví v délce jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Odvolací soud skutkový stav zjištěný okresním soudem doplnil o skutečnosti zjištěné z podkladů týkající se doručování výzvy k vyklizení bytu s tím, že takto doplněné dokazování odstranilo rozpor v údajích pošty ohledně data uložení předmětné zásilky - výzvy k vyklizení bytu na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování této zásilky, to je sjednáním odnášky. K tomu odvolací soud dodal, že odnáška znamená, že na základně písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (ust. § 20 odst. 1 věta první vyhlášky č. 464/2012 Sb., v platném znění). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle výše uvedeného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.

10. Z uvedeného vyplývá, že správní orgány dospěly ke správnému závěru, že ke dni podání žádosti žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, netrval její nájemní vztah k bytu č. X na adrese A. 1681/2 v O.-Z.; naopak tento nájem byl ukončen dne 30. 11. 2016. Z uvedeného důvodu tak neplnila základní podmínku danou ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, dle kterého nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu a splňuje další podmínky dané tímto zákonným ustanovením. Nicméně v tomto řízení vznikl důvod pro nepřiznání této dávky vyplývající z ust. § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, jak už bylo opakovaně shora uvedeno.
11. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. srpna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce